

Ne

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 26 Mayıs 2014

Ne, neyi kime sorsam, ne kimse bilir neyi
Neyzenden deva sorsam, gösterir mi kibleyi?

Yoksul kaldım dünyada, Her şafakta duada
Ne derde derman oldun, ne terk ettin yar beni...

Adanır mı kul kula, ben sana adanmışım
Nasıl düştüm bu yola, belli ki aldanmışım

Seven kalpte suç olmaz, vuslat bizim, vedada
Ne vuslata erdirdin, ne sürdürdün sefada...

Olgun aşkın meyvesi, bu dünyada yenilmez
Boşuna bekleyişim, ama yürek yenilmez

Ol cennet meyveleri, sanki çölde, vahada
Ne sustun hak aşkına, ne konuştun sedada...

Var oluş özden önce, gözüksün gözden önce
Şu mayıs sıcakında, kar yağar ince ince

Başka bir şey göremem, kör de benim âma da
Ne gözüme göz oldun, ne göründün semada.

Ne, neyi kime sorsam, ne kimse bilir neyi
Elde kalan hiç bir şey tüketince her şeyi

Tükettiysen her şeyi, yapıştıysam cama da
Ne var saydın gönlünde, ne yok saydın yar beni...

Şiir ve Yorum Mehmet Fikret ÜNALAN